

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 333/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **PROMETHEUS, s.r.o.**, Štefánikova 18, Humenné, IČO 46 767 631, zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Šepel'ovou, Námestie slobody 13/25, Humenné, proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 29Cb/4/2021 z 30. januára 2025 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka označená v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 22. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením okresného súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Sťažovateľka navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie okresného súdu, ako aj nesprávny procesný postup v zastavenom napadnutom konaní s následkom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia okresného súdu z 2. októbra 2023 vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým bolo rozhodnuté o sume náhrady trov napadnutého konania, ktoré je sťažovateľka povinná zaplatiť žalobkyni. Sťažovateľka súčasne navrhuje priznať jej náhradu trov konania a odložiť vykonateľnosť uznesenia okresného súdu z 2. októbra 2023.

2. Sťažovateľka vystupovala v napadnutom konaní v procesnom postavení žalovanej, proti ktorej sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy 4 008 eur s príslušenstvom. Okresný súd rozsudkom z 21. júla 2021 žalobe vyhovel a žalobkyni zároveň priznal nárok na náhradu trov konania. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn.

4Cob/9/2022 z 1. apríla 2022. Citované rozhodnutie súdu prvej inštancie nadobudlo v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu právoplatnosť 18. mája 2022.

3. O sume náhrady trov konania rozhodol okresný súd uznesením z 2. októbra 2023 tak, že sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť 929,10 eur.

4. Sťažovateľka napadla citované rozhodnutie vydané súdnym úradníkom sťažnosťou 2. novembra 2023, v ktorej dôvodila arbitrárnosťou rozhodnutia z dôvodu jeho vydania v *ex lege* zastavenom konaní v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“).

5. Sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu z 2. októbra 2023 bola napadnutým uznesením okresného súdu vydaným sudcom zamietnutá ako nedôvodná s poukazom na odôvodnenie obsiahnuté v náleze ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 513/2023 z 22. augusta 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Podľa sťažovateľky je pre vec podstatné posúdenie, či je nárok žalobkyne vo veci samej pohľadávkou, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, alebo ide o prednostnú pohľadávku. V tomto zmysle bolo potrebné v prvom rade určiť moment začatia reštrukturalizácie a okamih vzniku pohľadávky.

7. Momentom začatia reštrukturalizácie je deň nasledujúci po dni zverejnenia uznesenia o povolení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku, t. j. 12. apríl 2022. Nárok žalobkyne vo veci samej vznikol pred začatím reštrukturalizácie sťažovateľky, a preto ide o pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou. Nejde o prednostnú pohľadávku.

8. Sťažovateľka zdôrazňuje, že rozsudok okresného súdu z 21. júla 2021 nemohol nadobudnúť právoplatnosť 18. mája 2022, keďže konanie vo veci bolo prerušené a následne sa zastavilo *ex lege* podľa § 156 zákona o konkurze zverejnením uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 2R/2/2022 o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku 23. decembra 2022 (právoplatným 24. decembra 2022). Akcentuje v tomto smere, že odkaz na nález ústavného súdu z 22. augusta 2024 (bod 5 tohto uznesenia) neobstojí, a to z dôvodu odlišného skutkového stavu veci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatnou pre posúdenie opodstatnenosti ústavnej sťažnosti je otázka, ktorú nastoľuje sťažovateľka, a to či pohľadávka žalobkyne na náhradu trov konania je pohľadávkou, ktorá sa uplatňuje v rámci reštrukturalizačného konania, alebo ide o prednostnú pohľadávku, na ktorú nepôsobia účinky začatia reštrukturalizačného konania ani sa nezahŕňa do reštrukturalizačného plánu, ibaže s tým jej veritelia súhlasia.

10. Ústavný súd už v obdobných veciach ustálil, že pohľadávku na náhradu trov konania je možné uplatniť v reštrukturalizácii v prípade, ak bol právoplatne judikovaný nárok na náhradu trov konania

[§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)], pričom nie je rozhodujúce, či už bola súdom ustálená aj jej suma podľa § 262 ods. 2 CSP (III. ÚS 513/2023, IV. ÚS 186/2021).

11. Ústavný súd vychádzal pri posúdení obdobnej veci (aj) z premisy, podľa ktorej pohľadávky, ktoré vznikli počas reštrukturalizačného konania, sú všetky pohľadávky, ktoré vzniknú veriteľom od zverejnenia uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania v Obchodnom vestníku (ĎURICA, M. *Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár*. 4. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2021, s. 957; III. ÚS 513/2023). Uznesenie o začatí reštrukturalizačného konania bolo pritom zverejnené v Obchodnom vestníku 3. marca 2022 (bod 14 napadnutého uznesenia okresného súdu).

12. Pokiaľ okresný súd na podklade už uvádzaných premís vychádzal zo skutočnosti, že nárok na náhradu trov konania bol právoplatne judikovaný 18. mája 2022, pričom k začatiu reštrukturalizačného konania došlo 3. marca 2022, ústavne udržateľný bol jeho záver o tom, že pohľadávka žalobkyne vznikla až po začatí reštrukturalizačného konania, a preto podľa § 120 ods. 2 zákona o konkurze predstavuje prednostnú pohľadávku, ktorú nebolo nutné prihlásiť prihláškou v rámci reštrukturalizačného konania a skončením reštrukturalizácie sa nestala nevymáhateľnou. Neobstojí preto názor sťažovateľky obsiahnutý v podstatnom v bode 7 tohto uznesenia.

13. Ani námietka sťažovateľky o nerelevantnosti odkazu na nález ústavného súdu z 22. augusta 2024 neobstojí. V citovanom náleze boli predmetom posúdenia nároky na náhradu trov konania veriteľov sťažovateľky, ktoré boli právoplatne judikované v období po začatí reštrukturalizačného konania so záverom o tom, že predstavujú prednostné pohľadávky, rovnako ako to je v tu prejednávanom prípade (bod 37 nálezu ústavného súdu z 22. augusta 2024).

14. V kontexte námietky sťažovateľky týkajúcej sa zastavenia konania a náhrady trov konania ústavný súd už zdôraznil v náleze ústavného súdu z 22. augusta 2024, že aj pri konaniach zastavených z iných dôvodov (§ 145, § 161 ods. 2 CSP) súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania (§ 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP), teda o otázkach akcesorickej povahy. Pohľadávka veriteľa sťažovateľky na náhradu trov konania je vzhľadom na moment vzniku prednostná, teda nebolo ju nutné uplatniť prihláškou v reštrukturalizácii (t. j. nebola predmetom riešenia v reštrukturalizácii), a preto niet rozumného dôvodu, aby aj po prípadnom zastavení sporového konania v zmysle § 156 zákona o konkurze nedošlo k jej vyčísleniu. Pri opačnom prístupe by bolo pre veriteľa bezpredmetné a poškodzujúce to, že mu bol v civilnom sporovom konaní (ktorého predmetom nebola prednostná pohľadávka) právoplatne judikovaný nárok na náhradu trov konania majúci charakter prednostnej pohľadávky, ktorá sa v reštrukturalizácii neuplatňuje prihláškou, ak by v dôsledku zastavenia civilného sporového konania (prerušeného povolením reštrukturalizácie v zmysle § 118 ods. 4 zákona o konkurze) už súd nemohol pristúpiť ku konkretizácii sumy náhrady trov konania.

15. Vzhľadom na už uvádzané skutočnosti okresný súd nemohol porušiť základné práva sťažovateľky na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie či právo na účinný opravný prostriedok, ako ani jej majetkové práva, keďže rozhodovaním o sume trov konania na podklade právoplatne judikovaného nároku na náhradu trov konania postupoval v súlade so zákonom, pričom dôvody ním uvádzané majú dostatočný legitímny základ, sú logické, a preto aj ústavne udržateľné.

16. S ohľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky uvedenými v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu